

Th. Stude,

Skrädderirörelse

och

Klädeshandel,

N° 27 Unionsgatan N° 27.

PROGRAM-BLAD.

Måndagen den 9 Oktober 1882.

Bladet utkommer alla dagar. Lösnummer å 10 ⁷/₁₆ säljas i Nya teatern, Brunnshuset och Societethuset äfvensom i bladets annonskontor, A. L. Hartwalls butik vid Senatstorget, der äfven prenumeration emottages till ett pris af 6 ⁷/₁₆ för helt år. Annonser till ett pris af minst 50 ⁷/₁₆ intöras.

N:o 20.

N:o 20.

A. Parviainen & C:o

(Michaelsgatan N° 8)

försälja i parti:

Petroleum, salt, kaffe, socker, viner, punsch o. cognac; samt i parti o. minut. Alla till en väl sorterad jernhandel hör. artiklar.

A. Parviainen & C:o,

Michaelsg. 8, telefon-nr 221.

KYPARE!

Kom och köp en fin frack med sidenfoder för 30 mark och en svart rock för 30 mk, som äro inlemnade till försäljning hos

E. Koponen,

midtemot postkontoret.

Tapeter och rulläer

af nyaste slag i
Georg Rieks' tapetmagasin,
N. Esplanadgatan 27.

Daniel Nyblins Fotografiateljé,

Fabiansgatan N° 31,

öppen söcknedagar kl. 9-6, söndagar kl. 10-2. Telefonnummer 264.

D. J. Wadéns Elektriska affär,

Vestra Henriksgatan N° 12,

telefonnummer 200.

Norrakajen 8.
Rich. Hindströms
Asfaltläggnings-kontor
verkställer
asfaltläggningar
af alla slag.
Telefonnummer 106.
*8 uesov d.11.01

Albin Bade,
Agentur- & Kommissionsaffär,
4 Helenegatan 4.

Ryska papyrosser,
„Promenad“ och „Fessalia“, ytterst
billiga, hos **TH. HOLMSTRÖM.**

Emil Nyqvist,

Frö- & spanmåls-
handel,

Helsingfors,

S. Esplanadgatan N° 10.

Lager af alla slags finska och utländska utsäden för jordbruksbehof.
Jordbruksredskap. Bigödningsämnen.

RICH. HEIMBERGER.
Möbler, speglar, gardiner & ramlister m. m., m. m.
Michaelsgatan N° 9, telefonnummer 218.

Norskt fiskmjöl,

i paket å 3 mark,

hvaraf fås 100 portioner delikat pudding, hos

Aug. Ludv. Hartvall,
Alexandersgatan N° 26.

Glasögon o. Sincenez

hos

R. Mellin,

N. Esplanadgatan 39.

Helsingfors Nya Cigarrhandel

(Glogatan 1, Grönqvists nya stenhus)

har ett välsorterat lager af in- och utländska cigarrer och papyrosser.

J. E. Fagerroos,

Guld- och Silfverfabrikant,

Alexandersgatan 9.

Nya Teatern.

I afton:

Intet spektakel.

O m O n s d a g:

Den nye bibliotekarien.

Närmare i morgondagens blad.

En amatör.*)

Det var middag hos kammarherren, en trappa upp, Regeringsgatan etc., en liten fin middag, endast åtta personer. Kammarherren tyckte ej om, att man var flere.

Sköldpaddsoppan hade gått. Det första glaset rödvin hade druckits. En och annan satt ännu och smackade med läpparna för att justera sitt om-döme om varans beskaffenhet.

Det var ett halfstort rum med mörka tapeter och tunga, långfransade gardiner. Stolarna voro gammaldags af snidad ek, och rundt omkring väggarna hängde gamla porträtt i breda, förgyllda ramar. Bordet var dukadt med yttersta omsorg. En stor silfverskål med sydfrukter stod midt under glaskronan, slipade vinkaraffer voro placerade med lämpliga mellanrum, servisen var äkta ostindisk och vid hvarje kuvert stod ett litet saltkar af kristall. Mellan rätterna kringbars munvatten.

Sällskapet bestod af idel förnämiteter, idel folk, som kunde äta med smak och dricka ett glas vin utan att låta det störta genom strupen, som vore det vatten. Det var en hofmarskalk, en hofstallmästare, tre grefvar, en grosshandlare, en simpel adelsman, som titulerades „herr“, och kammarherren.

Kammarherren var en liten tjock gubbe, som hade svårt för att gå. Ansigtet svälde af fin mat, ögonen lyste af matlust, käkarna voro på ett frappant sätt utvecklade. Men han talade med ledighet, till och med lifligt, han var icke dum, kände hela världen och berättade famösa historier. I fruntimmerssällskap var det hans styrka att intressera genom sin cynism, hvilken han gerna ville låta gälla för den länge sedan afsomnade, charmanta frivolitén, som, hopkokad i Paris, liknar gammal buljong med en bismak af ruttet, när den kommer att användas på våra nordiska middagar eller supéer.

*) Ur ett i dagarne utkommet häfte noveller med titeln: „Gråkallt. Teckningar och utkast af Gustaf af Geijerstam“, Stockholm 1882, A. W. Björcks förlag. 139 sid. Pris 1 kr. 50 öre.

VARIETÉ-TEATERN

i

Brunnshus-salongen.

Föreställning hvarje afton från kl.

$\frac{1}{2}$ 8 e. m., dervid följande utmärkte främmande artister uppträda:

Den amerikanska truppen **Delmars**, gymnastiska sällskapet **Wartenberg**, tyrolersällskapet **Hofer**, instrumentalisten **Sidney Terry**, kanondrottningen **miss Fatima** och den lilla trapezkonstnärinnan **Victoria**.

Måndagen den 9 Oktober:

PROGRAM:

1.

1. Musikknummer.
2. Clownernas entré utföres af **Carl, Paul** och **Willi Wartenberg**.
3. Uppträdande af tyrolersällskapet **Hofer**.
4. Uppträdande af den lilla **Victoria**.
(15 minuters paus).

2.

5. Musiknummer.
6. Solo för xylofon (halm- och träinstrument) utföres af hr **Max Hofer**.
7. Japanesiskt jongleri, utföres af fröken **Angelina Wartenberg**.
8. Uppträdande af instrumentalisten hr **Terry**.
(15 minuters paus.)

3.

9. „The four American Devils“, utf. af truppen **Delmars**.
10. Marmor-tablåer utföres af hela sällskapet **Wartenberg**.
11. Uppträdande af tyrolersällskapet **Hofer**.
12. Uppträdande af kanondrottningen, miss **Fatima**.

Obs! I morgon förändradt program!

Obs! Sista upptr. af den amerikanska truppen Delmars.

„Det är just ett sådant här vin, som sätter färg på en middag“, sade hofstallmästaren och drack långsamt det andra glaset. „Godt rödvin är svårast att få af all ting, ty det är så få, som begripa det.“

„Dåligt rödvin ligger som ättika i magen“, sade en af grefvarna, som var känd för att låta pumpa sig efter hvarje större middag, han var med om.

Samtalet vände sig hufvudsakligen kring den kulinariska vetenskapen. Politik var bannlyst, ty dispyter störa matsmältningen. Deremot var en god historia välkommen, ty att skratta hjälper under i ty hänseende.

Kammarherrens kock hade i dag gjort underverk. Rätterna voro blott åtta och vinerna ej flere än sex. „Jag tycker om att ej ha för mycket“, sade kammarherren, „men det jag har, skall vara godt. Non multa sed multum.“ Kammarherren hade ej många latinska citat till sitt förfogande, och man fick därför öfverse med, om de ej alltid kommo fullt à propos. Voro således rätterna få, så voro de så mycket bättre. En sådan rostbiff fanns ej på Rydberg, raphönsen voro öfver all kritik, portvinet och sherry, som druckos till desserten, voro hufvudstadsberömda och kvarhöllo herrarne nära en timme vid bordet. Ty kammarherren hade varit en vecka i London och der ätit två lukulliska middagar, som försett honom med rika samtalsämnen, viktiga iakttagelser och minnen, som till och med efter hans egna middagar voro tillräckliga att öfver hela hans anlete framlocka ett liknande leende, som vid minnet af en ljuf musik.

Slutligen drack man dock för världen, stolarna skötes bullrande tillbaka från bordet, tandpetarna togos fram, och man vandrade långsamt och förhoppningsfullt in i rökrummet. Der väntade kokhett mocka i små kinesiska koppar samt ett helt batteri flaskor, korta, långa, tjocka, smala, långhalsade, korthalsade, fyrkantiga, ovala, med korgflätning och utan korgflätning, men alla med oförfalskade etiketter. „Sans peur et sans reproche“, som den simple adelsmannen, så ofta han fick vara med, aldrig underlät att med en aristokratisk skorning på r anmärka.

När det första likörglaset var drucket, vinkade kammarherren den yngste af sällskapet, en af de tre grefvarne, ung attaché, nyligen hemkommen från Bryssel, till sig i en fönstermyg, lade armen om hans hals och hviskade hemlighetsfullt: „Hör herr greve! grefven, som nu inte äter som en vanlig torpare bara för att nära sig, säg mig uppriktigt, kan man äta på Hasselbacken?“

Grefven var en liten rörlig karl om några och tjugo. Hans välbildade ansigte pryddes af små, delikata mustacher, näsan var förnämt bugad, munnen exerceerad i alla slags leenden. och ögonen spelade på allt, sågo allt och noterade allt. Han hade en medveten raskhet i sitt sätt, som han förfångt sökte göra naturlig. Håret var lätt benadt, slätkammadt, med endast en liten, liksom försummad buckta mid i pannan. Genom att umgås med många människor hade han förskaffat sig en otrolig färdighet att kunna gissa sig till deras smak, och det hände sällan, att han öfverskred den gränsen, när han öppnade sin speldosa, der han inrymt motiven till alla dagens favoritnummer, och der han efter behag kunde förändra repertoiren. Till följd af denna sin egenskap åtnjöt han kammarherrens odelade förtroende, ty gent emot grefven kände sig denne nästan intelligent, och det var ej alltid, kammarherren hade skäl att vara säker på den saken.

„Ja“, sade grefven, i det han tog ett tag om sin handlofve och gjorde en lätt bugning, „härifrån går man inte dit.“

„Jaja Det förstås. Men eljes?“

„Eljes kan man äta godt der. Beställer man på förhand, blir det till och med charmant.“

„Och vinerna?“

„Med samma undantag gäller det samma.“

Kammarherren smålog belåtet och klappade sin gunstling på axeln: „Kom till mig i morgon. Jag tänker arrangera en liten frukost ute en af dagarna, bara för omvexlings skull. Och jag behöfver en förständig person att tala med. Vill grefven göra mig den tjensten?“

Grefven bugade sig förbindligt med ett par underliga knyckar i underlif-

vet. Hvad gör man inte för en god frukost?

„Hur står det till i dag? Kammarherren ser trött ut“, fortsatte grefven, för att säga något.

„Min mage har varit litet på obestånd. Jag är rädd, jag åt för mycket hummerpastej. Det blir väl min lott att resa till Karlsbad i sommar.“

„Min far ämnar sig också dit. Alla människor resa dit i år.“

„Vintern i Stockholm, sommarn i Karlsbad.“

Kammarherren skrattade, och grefven smålog diskret.

Emellertid drack man likör och berättade skandalhistorier, som allt mer gingo öfver på det skabrösas område. Man blef allt mindre städad och allt mera öppenlyst. Det sjönk i flaskorna, anletena skeno och cigarerna blossade.

Men äfven detta tog slut, och ute på gatan väntade en hel rad ekipager för att föra herrarne hem eller annorstädes.

(Forts.)

I suffiörluckan.

— En brännande skäggsfråga har uppstått i Berlin. Restaurationslokalernas innehafvare derstädes börjudo för någon tid sedan, efter gemensam öfverenskommelse, samliga sina kypare att bära mustacher, så att man nu öfver allt i Berlin ser endast slätrakade ganymeder. Vid en sammankomst för ett par dagar beslöt principerna att denna bestämmelse från den 1 oktober skulle gälla äfven för den öfriga manliga betjeningen på hotellen med undantag af kockarne. Med anledning häraf har stor oro uppstått bland betjeningen. Hvarför fordrar man ej samma offer af kockarne? En kock med mustacher är dock, i betraktande af att han skall smaka på maten, att anse som långt skadligare än en karl som endast bär koffertar eller borstar stöflar är det med samma prydnad.

Kockerne taga nu saken på fullt allvar hafva låtit sina principaler veta att, om förbudet utsträcker äfven till dem, komma de att mangrant lemna sina kök. Med anledning häraf hafva alla kockfruar och förnämligare kök-

sor i Berlin utlyst ett sammanträde för att öfverlägga om och under vilka villkor de i så fall kunna finnas benägna att intaga de i sina dyrbaraste rättigheter kränkta kockarnes platser.

Brand- och liförsäkringsaktiebolaget

SVEA

meddelar försäkringar genom

N. J. CARLANDER,
generalagent,

Unionsgatan 27, telefonnummer 110.

Northern Assurancecompany

afslutar brand- och liförsäkringar genom

E. LUTHER,
general-agent,

S. Esplanadg 4 (telefonnummer 190).

Brandförsäkringsbolaget

PHOENIX

meddelar försäkringar genom

A. A. F. Lindberg,
generalagent,

Skilnaden 6 (telefonnummer 139).

Försäkringsbolaget

Rossija

meddelar brand- och liförsäkringar genom

Stude & Co.,

1:sta Ryska Brandförsäkringsbolaget

af år

1827

meddelar försäkringar genom

Th. Tollander,

N. Magasinsg. 1 (telefonnummer 231).